

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 51 St.

Lovforslaget gaar nu til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finantsaaret fra 1ste April 1881 til 31te Marts 1882.

Th. Nielsen: Hvis det, at behandle en Sag langsomt, er det Samme som at behandle den grundigt og dygtigt, er det unegteligt, at Krigsbudgettet har faaet en overmaade dygtig Behandling, thi vi forhandle det jo nu paa femte Dag. Jeg har overhovedet det Indtryk, naar vi forhandle Krigsbudgettet, at vi ikke faa i en lille Magts, men i en stor Krigsmagts Forsamling af første Rang, thi det er jo sikkert nok, at der er ingen Ting, der bliver saa udsørlig behandlet som Krigsvaasens Budget; man taler om Fæstninger og atter Fæstninger og om de mest forskjellige Ting, der faa i Forbindelse med Krigsvaasens. Men man bliver jo unegtelig vakt af sine Drømme, naar man hører det ærede Medlem for Anders Amis 2den Valgkreds (N. P. Jensen) sige os, som han sagde forleden Dag, at alle de Millioner, vi nu ere isærd med at give ud til Forsvarsvaasens — det er jo henimod 20, hvad vi jo forresten ogsaa hidtil have givet ud — ere til ingen Nytte; vi ere desuagtet ligesaa forsvarsløse som før, og det skjøndt vi nu have faaet Hæloven og udgivet et Par Millioner extra om Hæret til Forsvarsvaasens. Jeg har desværre den Opfattelse, at, om vi endogaa fik det ærede Medlems Undlingsidee oplyst, nemlig at faae Kjøbenhavn befæstet baade tillands og tilvands, vilde vi desuagtet være ligesaa forsvarsløse som før; men det skal jeg ikke komme dybere ind paa. Jeg tør ikke blande mig i denne Debat om Krigsvaasens, thi jeg erkjender, at jeg mangler al Sagkundskab paa det Omraade. Det gaar langt over min Forstand (Hør, hør!) Ja, naar de ærede militære Medlemmer saa snart sige „Hør“, vil jeg blot bede dem gjendrive en Bog, der nylig er kommen frem — den ligger derude i Lasseparellet — og som hedder „Strategi og Politik“. Jeg vilde ønske, de kunde gjøre det, men jeg har desværre den Overbevisning, at de ikke kunne det (Afbydelse). Nei, jeg tror, det overgaar de Herrer Militæres Evner. Man kan fra et Jøfelsesstandpunkt og fra Patriotismens Standpunkt sige Meget derimod; men naar man vil blive ved den rene store Beregningsvei, er jeg desværre bange for, at der ikke kan siges Meget

imod denne Bog. Men, som sagt, jeg har ikke forlangt Ordet for at tale derom, men nærmest for at udtale mig om Undringsforslagene 147, 148 og 149. Under Nr. 149 er der stillet et Undringsforslag, som gaar ud paa, at Tilskudet til Sømandsskolerne skal nedfattes fra 5,000 til 4,000 Kr.; det Undringsforslag kan jeg ikke stemme for; jeg har i det Hele den Opfattelse med Hensyn til Tilskud til Skolevaasens, at vi snarere give for lidt end for Meget; der er Intet, der betales saa daarlig som Skolevaasens. Man taler nok om Oplysning og atter Oplysning, men naar det skal koste Noget, hvad enten det er private eller offentlige Skoler, har man ikke Lust til at punge ud. Det viser sig jo f. Ex. deri, at saa at sige alle Lærere — jeg veed ikke, om der kan findes Undtagelser, men de vilde jo saa i hvert Fald i dette Tilfælde stadfæste Meglen — i Meglen kæmpe med temmelig haarde Kaar og i hvert Fald ikke ere lønnebe nær saa godt som andre Mand i lignende Stillinger, der ikke have større Dannelse og maasse ikke herved særlig til Almuestolevaasens; det er jo heller ikke det, der her er Tale om, men Sømandsskolerne. Om det gjælder alle Ørene af vort Skolevaasens, baade det høiere og det lavere, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg vil altsaa sige, at allerede af den Grund kan jeg ikke stemme for Undringsforslag Nr. 149. Hvad Undringsforslaget Nr. 147 angaar, at det skal hedde „indtil“ 14,000 Kr., ville ærede Medlemmer se, at jeg heller ikke har været med til at stille det, og det er af de samme Grunde. Jeg mener ingenlunde, at det er for meget, der udgives til Sømandsskoler. I det Hele taget mener jeg, at der snarere kunde være Grund til at paasjønne den Virksomhed, der i saa Henseende udøves. Allerede af den Grund vil jeg ikke være med til at fatte Ordet „indtil“ ind. Hvad Undringsforslaget Nr. 148 angaar, at man skal fatte det som midlertidigt, er jeg vel ikke Medforslagsstiller deraf og ser heller ingen Grund til at indsætte dette „midlertidigt“, jeg vil altsaa helst blive ved den høitærede Ministers Forslag, men skal dog efter Omstændighederne, da Ordet „midlertidigt“ vel ikke kan sige Andet, end at man giver det iaar, men ikke siger, at man ikke vil give det ad Aare, ikke have Noget mod at stemme for Forslaget under Nr. 148, uagtet jeg ikke er Medforslagsstiller deraf. Jeg ønsker ikke, at disse Forslag skulle vedtages i en Stikkelse, som ikke har den høitærede Marineministers Billigelse. Jeg kan forøvrigt ganske henholde mig til hans Udtalelser i den Henseende. Jeg kan jo ikke negte, at jeg har den Opfattelse, at det gjælder der som paa flere andre Omraader, at de større Skoler, og det ikke mindst her, ere istand til at give bedre Veiledning end de smaa. Det er ikke Lavmaalet, man skal stille efter, men det høiere,